

A256 Jerzy Salmonowicz

ur. 3.07.1925 r. w Wilnie zm. 29.04.2011 r. w Sopocie (tam pochowany 5.05.2011 r. na cmentarzu komunalnym)
syn Antoniego (A254)

żona (1) Irena Tobolewicz (ślub 15.08.1950); (2) Janina Marcinkiewicz (ślub 14.05.1988)

dzieci: Anna (T1), Marta (ur. IX.1952, zm. XII.1952), Piotr (T2), Celina (T3)

- szkoła podstawowa w Wilnie
- w 1945 r. mieszkał w Krakowie, ul. Siemiradzkiego 31
- matura 1945 r. w III Gimnazjum im. króla Jana III Sobieskiego w Krakowie [po raz drugi – pierwszy raz „zdał maturę” w maju 1944 r. w Warszawie, ale wszystkie dokumenty spaliły się w czasie Powstania]
- studia: 1945 - 1947 na Wydziale Rolnym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie
1947 - 1948 na SGGW w Warszawie
1948 - 1950 na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu, uzyskanie dyplomu magistra
1964 doktorat na Politechnice Gdańskiej (doktor inżynier chemik)
- praca zawodowa: 1950 - 1951 laboratorium Browaru Gdańskiego
1950 - 1952 nauczyciel w Szkole Przemysłu Spożywczego
1951 - 1953 starszy asystent na Wydz. Chemii Politechniki Gdańskiej
1954 - 1957 kierownik dz. KT w Gdańskich Zakładach Środków Odżywczych
1957 - 1968 adiunkt na Wydz. Chemii Politechniki Gdańskiej
1969 - 1981 kierownik Pracowni Chemicznej Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni
1982 - 2006 prac. Instytutu Oceanologii PAN w Sopocie
- praca społeczna: 1956 - 1957 przewodniczący Rady Robotniczej Gdańskich Zakł. Środków Odżywczych
VIII 1980 członek Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Stoczni Gdańskiej
1980 - 1981 przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność" w Morskim Instytucie Rybackim

(wszystkie powyższe dane podane osobiście przez Jerzego Salmonowicza)

dr Jerzy Salmonowicz (1964 r.)

*Jerzy Salmonowicz, delegat
na I Zjazd NSZZ „Solidarność” 1981 r.*

*Jerzy Salmonowicz
(zdjęcie z 1996 r.)*

- przed śmiercią mieszkał w Gdyni przy ul. Górnicy 6 m. 2

- „Dziennik Bałtycki” z dnia 04.05.2011 r.:

Z głębokim żalem zawiadamiamy,
że dnia 29 kwietnia 2011 r. po długiej i ciężkiej chorobie, w wieku 85 lat
zmarł nasz bardzo kochany Tato, Teść i Dziadek

śp.

dr inż. Jerzy Salmonowicz

Msza święta zostanie odprawiona 5 maja 2011 r. o godz. 10.30 w kościele pw. św. Karola Boromeusza,

Gdynia, ul. Górnicy.

Wyprowadzenie trumny na miejsce spoczynku tego samego dnia o godz. 12.00
z kaplicy cmentarnej cmentarza Komunalnego w Sopocie.

Pograżona w smutku rodzina

- Wikipedia:

Jerzy Salmonowicz (ur. 3 lipca 1925 w Wilnie, zm. 29 kwietnia 2011 w Sopocie) – doktor inżynier chemii, specjalista w zakresie chemii spożywczej, działacz NSZZ "Solidarność", uczestnik obrad Okrągłego Stołu. Ukończył studia w 1950 roku na Uniwersytecie Poznańskim, na Wydziale Rolniczo-Leśnym, uzyskując stopień magistra chemii i technologii żywności. Pracował od 1954 r. na Wydziale Chemii Politechniki Gdańskiej - początkowo jako asystent, a następnie jako adiunkt.

W latach 1955-1959 był szefem kontroli jakości w Gdańskich Zakładach Środków Odżywczych, gdzie w sierpniu 1956 r. został organizatorem pierwszej na Wybrzeżu Rady Robotniczej. Obronił doktorat na Wydziale Chemii, Politechniki Gdańskiej, gdzie był pracownikiem naukowym do 1969 roku: a następnie kierownikiem pracowni chemicznej w Morskim Instytucie Rybackim w Gdyni. W czasie pracy w MIR uczestniczył w strajku solidarnościowym w sierpniu 1980, był członkiem Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Gdańsku z ramienia swojego zakładu pracy, następnie był członkiem MKZ w Gdańsku, uczestniczył w rozmowach związku z komisją rządową ds. nauki oraz ds. gospodarki rybacko-wodnej. Był przewodniczącym komisji zakładowej NSZZ "Solidarność" w Morskim Instytucie Rybackim.

W latach 80. został pracownikiem naukowym Instytutu Oceanologii PAN w Sopocie. W 1989 uczestniczył w obradach Okrągłego Stołu w podzespole ds. ekologii jako ekspert strony solidarnościowej

- ślub Jerzego z Ireną Tobolewicz, Bławaty (majątek Tobolewiczów k. Strzelna), 15.08.1950 r.

Irena Tobolewicz

ur. 23.11.1924 r. w Poznaniu, córka Ludwika Tobolewicza i Heleny z Birskich

- 1950 r. uzyskuje dyplom mgr. biochemii na Wydz. Rolnictwa Uniwersytetu Poznańskiego

- zginęła w 1987 r. w katastrofie samolotu LOT w Kabatach k. Warszawy

Katastrofa lotnicza w Lesie Kabackim – katastrofa lotnicza samolotu pasażerskiego Il-62M SP-LBG *Tadeusz Kościuszko* Polskich Linii Lotniczych LOT, która wydarzyła się 9 maja 1987 w czasie lotu nr LO 5055 na trasie Warszawa – Nowy Jork, w trakcie podchodzenia do lądowania awaryjnego, po awarii silników.

- *informacja Celiny Imielińskiej, córki:*

„Irena z Tobolewiczow Salmonowiczowa ur. 23 listopada 1924 r w Poznaniu – naprawdę powinna w Biedrusku, ale Babcia z dziadkiem udali się do opery w Poznaniu... Wychowała się w Biedrusku, gdzie rodzina mieszkała w pałacyku na miejscu wojskowych koszar. Potem w 1929 roku, dziadek Tobolewicz przeszedł na wojskowa emeryturę i nabył majątek w Bławatach – i to miejsce było dla Mamy miejscem radosnego dzieciństwa, aż do śmierci ojca. Była u Urszulanek w Poznaniu (nie cierpiała tego miejsca, a szczególnie jeśli musiała tam wrócić po śmierci ojca w 1937 r. (miała 12 lat).

Na początku wojny, Mama z Babcią były wysiedlone z Bławat, wylądowały w Warszawie w czasie najgorszych nalotów, u rodziny – a potem przenieśli się do Tylmanowej, gdzie Babcia wybudowała na swojej wydzielonej ziemi w Ochothnicy Dolnej „Witkiewiczówkę”, w której mieszka Ania... W czasie wojny ta „Witkiewiczówka” była miejscem historycznym, gdzie ukrywało się kilku profesorów z UJ, którzy nie trafili do Oświęcimia..., a także przewijała się lokalna partyzantka AK – Mama była łączniczką, dowoziła partyzantom do lasu prowiant, rzeczy... Co roku po wojnie odbywały się po kryjomu msze partyzanckie w maleńkim kościele w Szczawie... Mama zaczęła po wojnie studia na Wydziale Astronomii UJ, ale po drugim roku, nasza Babcia, która po wojnie wróciła do Bławat, zmusiła Mamę do zmiany kierunku studiów i przeniesienia się z Krakowa do Poznania, na Wydział Rolniczy Uniwersytetu Poznańskiego... Ukończyła studia w 1950 roku i została chemikiem a nie astronomem... Tam poznała Ojca i pobrali się zaraz po studiach... Mama nigdy nie zrealizowała marzenia i nie zrobiła doktoratu; całe życie zawodowe spędziła w wojew. laboratorium, badającym właściwości gleby... była przez długi czas kierownikiem tego laboratorium... Zginęła zaraz po przejściu na emeryturę 9 maja 1987 roku.”

Janina Marcinkiewicz

ur. _____ w _____, córka

- dr inż. chemik

- w 1999 r. odznaczona Medalem za Zasługi dla Politechniki Gdańskiej